

ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอล
เพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

THE EFFECTS OF HEALTH PROGRAM MANAGEMENT ON WEIGHT AND BODY FAT
PERCENTAGE OF OVERWEIGHT ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

นายวุฒินันท์ ศรีแสง*

Wuttinant Srialang

รศ.ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน **

Assoc. Prof. Rajanee Quanboonchan, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่เรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด แบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นเวลา 8 สัปดาห์ และนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบผลการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมด้วยข้อมูลทางสถิติ ทดสอบค่าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 3) ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แตกต่างกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address:wuttinant_osda@hotmail.co.th

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address:rq.2486@gmail.com ISSN1905-4491

Abstract

This research aims to study the effect of teaching physical education activities using rugby football to develop sportsmanship of high school students. The sample of students in the 4-6 class elective physical education Sports Rugby 60 in Srinakarindra the Princess Mother schools Roi-et divided into groups of 30 people have been learning gymnastics, the sport of rugby football to develop. The Sportsmanship of the students at the end of 8 weeks and a control group of 30 students have been learning gymnastics, athletics, rugby, football, using the conventional method. The tools used in this research test sportsmanship. Data were analyzed by comparing the results of an experimental group and a control group with statistical t-test was statistically significant at the .05 level. The results showed that. (1) the average of the sportsmanship of the experimental group was taught by physical education activities for the development of rugby football sportsmanship of students increased significantly statistically. Level. 05 (2) the average of the sportsmanship of the control group. Before and after learning normally do not differ significantly. 05 (3) an average rating of sportsmanship. After the experiment, the experimental group had been learning gymnastics, athletics, rugby, using football to develop sportsmanship of the students. Different to that of the control group received the Learning Management athletics, rugby, football normal. Level of statistical significance. 05.

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้พลศึกษา / กีฬารักบี้ฟุตบอล / ความมีน้ำใจนักกีฬา / มัธยมศึกษาตอนปลาย

KEYWORDS: Learning Management Education / rugby football / sportsmanship / Senior High School.

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางโดยการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา หากผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพที่แต่ละคนพึงได้รับย่อมช่วยให้เกิดทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต (กุลธิดา เหมเพชร, 2553) ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2550 - 2554 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ได้ชี้ให้เห็นความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและความรู้อย่างเท่ากัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง

การจัดการศึกษาที่สำคัญจะก่อให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2549: 6) มาตรา 6 ได้ระบุความหมายของการจัดการศึกษาไว้ว่า “...ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” และในมาตรา 22 (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2549: 11) ที่กล่าวถึงแนวการจัดการศึกษาว่า “ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ”

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีความหมายและความสำคัญต่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนโดยตรง เนื่องจากมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและเจตคติในการสร้างเสริมสุขภาพของตนเองและของผู้อื่น การป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอย่างถูกวิธี และทักษะในการดำเนินชีวิตตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ.2542 (กุลธิดา เหมมาเพชร, 2553) รวมทั้งเสริมสร้างและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ความมีน้ำใจ นักกีฬาให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลเอง

กิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาคือศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีจุดหมายที่จะส่งเสริมผู้เรียนให้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา รวมทั้งสร้างควมมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายที่ได้เลือกสรรแล้วเป็นสื่อที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ นักการศึกษาหลายแขนงได้มองเห็นความสำคัญของพลศึกษาที่มีต่อชีวิตมนุษย์ทุกช่วงวัยไม่ว่าจะเป็นเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ หรือแม้แต่วัยชราก็ตาม ถ้าหากได้ส่งเสริมให้มีกิจกรรมพลศึกษาอย่างเหมาะสม ทุกช่วงวัยต่างๆ ดังกล่าวจะช่วยให้การพัฒนาทางการเคลื่อนไหว และพัฒนาการด้านอื่นๆ จะดีไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น การส่งเสริมให้เด็กได้รับกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างเหมาะสม จะทำให้เด็กมีร่างกายที่เจริญเติบโต แข็งแรงมีสุขภาพจิตที่ดี พัฒนาการด้านต่างๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว ในทางตรงกันข้ามบุคคลที่ผ่านวัยผู้ใหญ่ไปแล้ว แต่ยังไม่ได้รับกิจกรรมทางพลศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง จะช่วยชะลอการเสื่อมสภาพของร่างกายลงได้ดี

ในการบริหารประเทศโดยใช้การศึกษาเป็นปัจจัยหลักนั้น แผนการศึกษาชาติทุกฉบับมักจะมุ่งเน้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยรวมพื้นฐานทางการศึกษา 4 ด้าน คือ

พุทธิศึกษา มุ่งเน้นให้คนมีความรู้ วิชาการปัญญาเพื่อการดำรงชีวิต

จริยศึกษา มุ่งเน้นให้คนอยู่ในศีลธรรมอันดี เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้คนมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ และมีน้ำใจนักกีฬา

หัตถศึกษา มุ่งเน้นให้คนมีกิจนิสัย และมีความขยันหมั่นเพียรในการใช้มือปฏิบัติงานเพื่อเป็น

รากฐานของการประกอบอาชีพ

กิจกรรมพลศึกษาต้องเป็นกิจกรรมที่เคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาระบบอวัยวะของเด็กที่มีมาตั้งแต่เกิดเช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดด ขว้างปา ห้อยโหย ฯลฯ ให้มีการเจริญพัฒนาการอย่างถูกต้องสมส่วนด้วยเหตุนี้กิจกรรมพลศึกษา จึงประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้ 1) เกม (Game) เป็นกิจกรรมเล่นง่ายๆ ไม่มีกติกามากนัก มีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนาน และช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกายได้ตามสมควร เกมบางประเภทนำมาใช้กับผู้ใหญ่ได้อย่างสนุกสนาน 2) กิจกรรมกีฬา (Sport) เป็นกิจกรรมใหญ่ที่นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย กิจกรรมกีฬาแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ (2.1) กีฬาในร่ม (Indoor Sport) ได้แก่ประเภทกีฬาที่ไม่เน้นการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างหนัก แต่จะเน้นเรื่องความสนุกสนาน และมักนิยมเล่นภายในอาคารหรือโรงยิม เช่น เทเบิลเทนนิส ยิมนาสติก ฯลฯ (2.2) กีฬากลางแจ้ง (Outdoor Sport) ได้แก่ประเภทกีฬาที่มีการเคลื่อนไหวร่างกายที่หนักและมักจะเล่นภายนอกอาคาร เช่น รักบี้ฟุตบอล ฟุตบอล ซี่มบ้า พายเรือ วิ่ง ฯลฯ 3) กิจกรรมเข้าจังหวะ (Rhythmic Activity) ได้แก่ กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายโดยใช้เสียงเพลงหรือดนตรีเป็นส่วนประกอบ 4) กิจกรรมทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Body conditioning) เป็นกิจกรรมที่กระทำเพื่อรักษาหรือเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง เช่น การดึงข้อ ดันพื้น ลูก - นั่ง ฯลฯ 5) กิจกรรมนอกเมือง (Outdoor Activity) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเคลื่อนไหวร่างกายโดยไปกระทำตามภูมิประเทศที่น่าสนใจ เช่น การปีนเขา เดินทางไกล ทัศนอาจร ค่าที่พักแรม ฯลฯ 6) กิจกรรมแก้ไขความพิการ (Adaptive Activity) เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายโดยมีจุดประสงค์เพื่อรักษาความพิการทางร่างกาย

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนซึ่งได้มีการมุ่งเน้นเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของนักเรียน โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางแล้ว สิ่งหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบันก็คือ ประเทศไทยเรายังประสบปัญหาความวุ่นวายภายในประเทศ ซึ่งสาเหตุหนึ่งเป็นเพราะประชาชนบางคนบางกลุ่มยังขาดความเคารพในกฎกติกาของบ้านเมืองและเมื่อขาดสิ่งเหล่านี้ไปก็จะทำให้เกิดปัญหาในสังคมตามมา รวมทั้งการที่ประชาชนขาดความมี

น้ำใจนักกีฬาต่อกัน จะเห็นได้จากปัญหาความรุนแรง ความวุ่นวาย ที่นับวันยิ่งทวีคูณมากในเห็นอยู่บ่อยครั้ง ทั้งในการดำเนินชีวิต และในการแข่งขันกีฬาในประเทศไทย เช่น การทำร้ายคู่ต่อสู้ ผู้ชม กองเชียร์ รวมทั้งรวมทำร้ายผู้ตัดสินการแข่งขัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประชาชนยังขาดการส่งเสริมทางด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างแท้จริง ดังนั้น การที่จะปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และน้ำใจนักกีฬาให้เกิดในตัวบุคคลได้นั้น ต้องอาศัยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในสถานศึกษา

การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย 5 สาระ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ ได้แก่ สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 1.1 เข้าใจธรรมชาติและการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์ สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษาและมีทักษะในการดำเนินชีวิต สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 3.1 เข้าใจ มีทักษะการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา มาตรฐานการเรียนรู้ที่ พ 3.2 รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจําอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญานในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา สาระที่ 4 การเสริมสร้างสุขภาพ สมรรถภาพทางกายและการป้องกันโรค มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการเสริมสร้างสุขภาพ และสาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงต่อพฤติกรรมสุขภาพ อุบัติเหตุการใช้จ่าย สารเสพติดและความรุนแรง (อภิวัฒน์ จั้วลำหิน, 2553)

ความมีน้ำใจนักกีฬา (Sportsmanship) เป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ข้อหนึ่งที่เป็นและสำคัญยิ่งในมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาเนื่องจากเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข เป็นคุณธรรมที่ควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รวมทั้งการต่อสู้และการแข่งขันด้วยวิถีทางของการกีฬาอย่างเต็มความสามารถ มีความยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับ เคารพใน กฎ กติกา และยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้ง มีน้ำใจที่เต็มไปด้วยความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน ไม่เอารอดเอาเปรียบแม้จะเป็นฝ่ายเดียวกันหรือฝ่ายตรงกันข้ามก็ตาม (อภิวัฒน์ จั้วลำหิน, 2553)

ความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งถือว่าเป็นจริยธรรมทางการกีฬา ที่ถือว่าเป็นอุดมคติของการกีฬา ดังที่ วรรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) กล่าวว่า การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ มิตรภาพและความสนุกสนานบนพื้นฐานของความเข้าใจกัน ร่วมมือกัน เห็นอกเห็นใจกัน ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ซื่อสัตย์สุจริต มีความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา จึงกำหนดให้การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมทางการมีน้ำใจนักกีฬา เป็นหน้าที่สำคัญที่ครูผู้สอนพลศึกษาจะต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยมีการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาที่มีการสอดแทรกพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ในการเรียนการสอนทุกๆ ชั่วโมง

การจัดการเรียนสอนพลศึกษามีกิจกรรมกีฬาหลายชนิดที่จัดเป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้เรียนกิจกรรม กีฬารักบี้ฟุตบอล เป็นกิจกรรมพลศึกษาหนึ่งที่มีความสำคัญซึ่งลักษณะเกมการเล่นยังเป็นการฝึกให้ผู้เล่นมีน้ำใจนักกีฬา มีวินัย ความสามัคคี และมีการตัดสินใจที่ดีอีกด้วย (ปิยณัฐ ศรีชะตา, 2557) จึงเป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุใน หลักสูตร พลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521) และเป็นกิจกรรมพลศึกษาที่เปิดให้เลือกเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524) กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาประเภททีมที่ส่งเสริมความสมบูรณ์แข็งแรงของร่างกายและส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาสามารถปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นได้ ให้ความร่วมมือประสานกับผู้เล่นร่วมทีมทำให้มีการพัฒนาด้านสังคมด้วย และยังทำให้ผู้เล่นมีวินัยใน

ตนเอง มีความสมัครสมานสามัคคี ทำให้ผู้เล่นอยู่ในระเบียบวินัย เคารพกฎระเบียบของสังคม อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเป็นการส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งยังใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาและความสามัคคี ซึ่งถือว่าเป็นคุณสมบัติที่สำคัญอย่างยิ่งของบุคคลที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน (อภิวัฒน์ จั่วลำหิน, 2553)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ช่วงวัยนี้จะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญามากที่สุด (สุรเชษฐ์ โชติวรานนท์, 2551) ซึ่งจะแสดงพฤติกรรมที่แสดงความเป็นตัวของตัวเองค่อนข้างมาก การพูดจาไม่ค่อยเรียบร้อย อารมณ์แปรปรวนเปลี่ยนแปลงง่าย ความรับผิดชอบชั้นๆ ลงๆ เอาแต่ใจตัวเอง ทำให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือครูอาจารย์หงุดหงิดไม่พอใจได้มากๆ ในวัยนี้จะเป็นช่วงวัยที่อาจก่อให้เกิดปัญหาการทะเลาะวิวาทขึ้นได้ง่าย ดังที่พบเห็นกันได้บ่อยๆ คือปัญหาอาชญากรรม ส่วนใหญ่ก็จะเกิดกับเด็กในช่วงวัยนี้ เพราะถ้าหากพัฒนาการในช่วงนี้ดำเนินไปในทิศทางที่ไม่เหมาะสมก็จะสร้างปัญหาให้สังคม ในทางกลับกัน หากวัยนี้มีพัฒนาการที่เหมาะสมแล้ววัยนี้จะสามารถปรับตัวให้ก้าวข้ามสู่วัยผู้ใหญ่ ที่มีความเพียบพร้อม และสมบูรณ์แบบ อันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติได้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เปลี่ยนความคิดและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเห็นว่า กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมในหมู่นักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชนทั่วไป ตั้งแต่เมื่อเริ่มแพร่หลายในประเทศไทย ดังความสำคัญที่จะมุ่งเน้นไปสู่ความมีน้ำใจนักกีฬาดังได้กล่าวมาแล้ว และคุณค่าของกีฬารักบี้ฟุตบอลก็มีอยู่มากมาย ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะนำกิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลมาใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อให้เกิดความมีน้ำใจนักกีฬาตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ
2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

หลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดีขึ้นแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1.การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอล หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลเป็นสื่อที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ 1)ขั้นเตรียม 2)ขั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย 3)ขั้นอธิบายสาธิต และปฏิบัติ 4)ขั้นนำไปใช้ 5)ขั้นสรุป

2.กีฬารักบี้ฟุตบอล หมายถึง หรือเรียกสั้น ๆ ว่า รักบี้ หรือเรียกกันเล่น ๆ ว่า กีฬาลูกหน้าเลี้ยง ซึ่ง นักกีฬาหนึ่งทีมประกอบด้วย 15 คน หรือ 7 คน โดยผู้เล่นที่อยู่ในสนามจะต้องไม่ล้ำหน้า และสามารถเล่นได้โดยการถือลูกวิ่ง ส่งลูกไปข้างหลัง เตะลูก จับคู่ต่อสู้ แย่งลูก เก็บลูก ทำสกรัม รัค มอล แกวท่ม และนำลูกไปวางหรือกดในเขตประตูฝ่ายตรงข้าม เพื่อทำคะแนนให้มากที่สุด การแข่งขันแบ่งเป็น 2 ครั้ง แต่ละครั้งไม่เกิน 40 นาที

3.ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง จริยธรรมที่เป็นองค์ประกอบของการมีน้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 5 ด้าน ประกอบด้วย (อภิวัฒน์ จั้วลำหิน, 2553) 1.ด้านความรู้แพ้รู้ชนะรู้ภัย 2.ด้านความยุติธรรม 3.ด้านความสามัคคี 4.ด้านความรับผิดชอบ 5.ด้านความมีระเบียบวินัย

4.นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนกลุ่มเป้าหมายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เลือกเรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด ตำบลโพธิ์สัย อำเภอศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เรียนวิชาเลือกพลศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล จำนวน 60 คน โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ ร้อยเอ็ด ภาคการศึกษาฤดูร้อน ปีการศึกษา 2557

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้โดยนำนักเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน โดยนักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการจัดการรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักเรียนกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

แบบทดสอบความมีน้ำใจนักกีฬา

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1) ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

- ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

- จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

- ติดต่อสำนักงานหลักสูตรการสอน และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อทำหนังสือในการขออนุญาตทำการวิจัยและเก็บข้อมูล

2) ขั้นตอนการทดลอง โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

3) ชั้นหลังการทดลอง โดยหลังการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลาทั้งหมด 8 สัปดาห์ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานในการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการทดสอบค่าที (t-test) ดังนี้

1.เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ โดยการทดสอบค่าที ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ โดยการทดสอบค่าที ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

1.ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	p
		X	SD	X	SD		
กลุ่มทดลอง	30	7.97	1.0	18.73	1.1	-53.400	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	7.07	0.94	7.2	0.88	-0.62	0.54

*p < .05

พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.97 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.73 คะแนน

ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.07 คะแนน และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.2 คะแนน

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	X	SD	t	p
กลุ่มทดลอง	30	18.74	1.08	-48.557	0.00*
กลุ่มควบคุม	30	7.13	0.87		

*p < .05

พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันกับของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.74 คะแนน และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.17 คะแนน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย คือ หลังการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายดีขึ้นแตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาในรายด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่า ในทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอภิปรายในประเด็นดังต่อไปนี้

1.1 ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.1 ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

การจัดการเรียนรู้ในขั้นนำไปใช้เป็นขั้นที่พัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ซึ่งผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้นักเรียนเล่นรักบี้ฟุตบอลตามกฎกติกา และมารยาทในการเล่น โดยก่อน

เริ่มกิจกรรมนักเรียนทุกคนจะต้องมีการจับมือกันและหลังจากกิจกรรมเสร็จก็จะต้องจับมือกัน ซึ่งในขณะที่ดำเนินกิจกรรมอยู่หากมีการทำพาล์วเกิดขึ้นนักเรียนจะต้องกล่าวขอโทษ และมีการชมเชยหรือแสดงความยินดีเมื่อเพื่อนได้รับชัยชนะ อีกทั้งกล่าวให้กำลังใจสำหรับเพื่อนที่แพ้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เน้นย้ำการแสดงมารยาทดังกล่าวสม่ำเสมอ และชมเชยนักเรียนที่แสดงพฤติกรรมรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ดังกล่าว และเป็นผลให้พบว่ามีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลวิจัยของดเนีย ดวงกุมเมศร์ (2553) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจและปฏิบัติตามกฎกติกาของสังคม สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนแสดงออกเพื่อต้องการเป็นยอมรับของสังคม เป็นผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แลปรับตัวตามกฎเกณฑ์ของสังคม มีพัฒนาการทางจริยธรรมและความมีน้ำใจนักกีฬาสูงขึ้น

1.1.2 ด้านความยุติธรรม

การจัดการเรียนรู้ชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติเป็นชั้นที่มีการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในด้านยุติธรรม โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินการแข่งขัน โดยตัดสินตามความเป็นจริง ไม่เอา رأิดเอาเปรียบเพื่อน ไม่อคติ และไม่ทำผิดกติกา ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนมีการแข่งขันกันอย่างสนุกสนาน ยอมรับผลการแข่งขัน แสดงถึงการพัฒนาด้านความยุติธรรมเป็นผลให้คะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับเปป และมีนส์ (Pape and Means, 1963) ที่กล่าวถึงลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาว่าประกอบด้วยการเล่นด้วยความยุติธรรม การให้ความร่วมมือ ความจงรักภักดีต่อหมู่คณะ และสอดคล้องกับของพัอร์ดี้ (Purdy, 1973) ได้อธิบายถึงพฤติกรรมที่แสดงความมีน้ำใจนักกีฬา คือ การแสดงการยอมรับคู่แข่งตลอดเวลา ยอมรับเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสิน ยอมรับทักษะการเล่นของเพื่อนร่วมทีม

1.1.3 ด้านความสามัคคี

การจัดการเรียนรู้ในชั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย และชั้นปฏิบัติสาธิตและฝึกปฏิบัติเป็นชั้นที่นักเรียนฝึกปฏิบัติ ซึ่งในชั้นนี้นักเรียนจะต้องแข่งขันปฏิบัติทักษะตามที่ครูได้มอบหมาย ซึ่งนักเรียนจะช่วยกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วางแผนร่วมกัน และสรุปความคิดเห็นของทีมทำให้ทุกคนมีพัฒนาการด้านความสามัคคี นักเรียนแสดงถึงการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันอย่างสนุกสนาน และมีการแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องของเพื่อนๆ ในกลุ่ม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน แสดงถึงการพัฒนาด้านความสามัคคีเป็นผลให้ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของฮอร์รอก (Horrock, 1977) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าผลของการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ของโคลเบิร์ก เป็นพื้นฐานในการให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจของนักกีฬาในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬาในทีมของตนถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกในทีมวิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลการทดลอง พบว่าการแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปได้ด้วยดี

1.1.4 ด้านความรับผิดชอบ

การจัดการเรียนรู้ในชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ เป็นชั้นที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนเองต้องฝึกปฏิบัติเพื่อให้ได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด ผู้วิจัยสังเกตว่า นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความชำนาญและสามารถปฏิบัติให้ได้ตามเกณฑ์ และยังมีคำแนะนำเพื่อนๆ ในกลุ่มเพื่อให้เพื่อนสามารถปฏิบัติทักษะได้ นอกจากนี้ยังแสดงออกถึงการดูแลรักษาความสะอาดอุปกรณ์และความเรียบร้อยของสถานที่ แสดงถึงการพัฒนาด้านความรับผิดชอบสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของของโคลเบิร์ตในชั้นทำตามผู้อื่นเห็นชอบ และชั้นทำตามหน้าที่ของสังคม และสอดคล้องกับพุงศ์ศักดิ์ สนเทศ (2530) ที่กล่าวว่า ความรับผิดชอบ เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลรับผิดชอบต่างๆ

1.1.5 ด้านความมีระเบียบวินัย

การจัดการเรียนรู้ในชั้นเตรียม อบอุ่นร่างกาย ก่อนการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ทุกครั้ง ผู้วิจัยให้นักเรียนจัดแถวเป็นระเบียบ หรือเข้าแถวตามกลุ่มของตนเอง จากนั้นจึงเริ่มมีการยืดเหยียดกล้ามเนื้อ รวมทั้งฟังคำชี้แจงจากครูผู้สอน โดยสังเกตจากการเข้าแถวอย่างมีระเบียบ ความตรงต่อเวลาในการมาเข้าเรียน มีการปฏิบัติกิจกรรมอย่างพร้อมเพรียง ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านความมีระเบียบวินัยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพุงศ์ศักดิ์ สนเทศ (2530) ที่ได้กล่าวถึงการปลูกฝังจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาในชั่วโมงพลศึกษา ว่าความเป็นผู้มีระเบียบวินัยนั้น ครูผู้สอนพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นอันดับแรกในการสอน เพราะวาระระเบียบวินัยนี้จะมีผลต่อการปลูกฝังด้านอื่นๆ ต่อไป

1.2 ค่าเฉลี่ยคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนกลุ่มควบคุมหลังทดลองไม่แตกต่างกับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 5 ด้าน พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาด้านความยุติธรรมสูงขึ้น สามารถอภิปรายได้ดังนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาโดยใช้กิจกรรมรักบี้ฟุตบอลแบบปกติ จากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตการจัดการเรียนรู้ ครูได้ปลูกฝังให้นักเรียนมีความยุติธรรมโดยให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินผลการแข่งขันการปฏิบัติทักษะโดยให้นักเรียนช่วยกันนับครั้งตามความเป็นจริงของกลุ่มตนเองละกลุ่มอื่นๆ โดยไม่เอารัดเอาเปรียบ ไม่คดโกง ไม่ทำผิดกติกา ซึ่งสอดคล้องกับดเนีย ดวงกุมเมศร์ (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โดยมีการกำหนดคุณลักษณะทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา มีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงเป้าหมายของการเรียนการสอน และแสดงพฤติกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียน นักเรียนได้แสดงออกถึงในกิจกรรมที่มีการแข่งขัน นักเรียนแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ ไม่เอารัดเอาเปรียบเพื่อน แข่งขันกันตามกติกา ไม่คดโกง และยอมรับผลการตัดสินไม่ว่าจะชนะหรือแพ้ก็ตาม

2. ค่าคะแนนเฉลี่ยความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองกับของนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมรักบี้ฟุตบอลแบบปกติ พบว่า คะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณา สามารถอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

2.1 ด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

การจัดการเรียนรู้ในชั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนแข่งขันรักบี้ฟุตบอล ตามกฎกติกา และมารยาทการเล่น โดยก่อนกิจกรรมการแข่งขันต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้อภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬาในทุกๆ ครั้งที่มีการปฏิบัติ เพื่อที่จะให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและรับรู้ถึงเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้และสามารถแสดงพฤติกรรมได้ตามวัตถุประสงค์ คือ การพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาพร้อมที่จะให้แรงจูงใจในทางบวกคือการยกย่องชมเชยนักเรียนที่แสดงพฤติกรรม รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ในขณะที่นักเรียน

กลุ่มควบคุมจะเน้นการปฏิบัติทักษะเป็นส่วนใหญ่ ครูมิได้เน้นย้ำหรือให้แรงจูงใจที่จะให้นักเรียนแสดงพฤติกรรม รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เช่น การจับมือ การปรบมือ การพูดให้กำลังใจ เป็นผลให้พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาด้านรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน พลศึกษาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษาหรือกีฬาเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน

2.2 ด้านความยุติธรรม

การจัดการเรียนรู้ในชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ชื่อนำไปใช้ โดยที่ผู้วิจัยจะปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยการอภิปรายร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับคุณลักษณะความยุติธรรม การฝึกให้นักเรียนตัดสินกิจกรรมที่มีการแข่งขัน และสังเกตว่ามีกรร่วมอภิปรายในประเด็นความยุติธรรม ส่งผลให้นักเรียนมีจิตใจเที่ยงตรงในการตัดสิน สอดคล้องกับดนนัย ดวงกุมเมศร์ (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา โดยมีการกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา และอธิบายคุณลักษณะทางด้านความมีน้ำใจนักกีฬา มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้มีเป้าหมายของการเรียนการสอน และแสดงได้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียน นักเรียนได้แสดงออกในกิจกรรมที่มีการแข่งขัน นักเรียนแสดงออกอย่างเต็มความสามารถ ไม่เอารอดเอาเปรียบเพื่อน แข่งขันกันตามกติกา ไม่คดโกง และยอมรับผลการตัดสินไม่ว่าจะชนะหรือแพ้ก็ตาม และสอดคล้องกับแมคคาร์รี (McCarthy,1987) กล่าวว่าความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นลักษณะของการเล่นที่ซื่อตรงไม่คดโกงและยอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันไม่ว่าจะแพ้หรือชนะโดยไม่ท้วงติง

2.3 ด้านความสามัคคี

การจัดการเรียนรู้ในชั้นอธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ชื่อนำไปใช้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนร่วมกันฝึกปฏิบัติทักษะร่วมกันภายในกลุ่ม และมีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม โดยให้คำนึงถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตน เน้นไปที่การปฏิบัติร่วมกัน ส่งผลให้นักเรียนแสดงออกถึงความสามัคคี ช่วยกันปฏิบัติทักษะ ช่วยสอนเพื่อนให้กลุ่มให้สามารถปฏิบัติทักษะตามที่ครูกำหนดได้ สอดคล้องกับดนนัย ดวงกุมเมศร์ (2553) อ้างถึงในอภิวัฒน์ จั้วลำหิ้น (2553) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม และทุกคนได้มีโอกาสได้รับการฝึกทักษะทางสังคม ได้เรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมงาน ซึ่งจะเป็ประโยชน์อย่างมากต่อการปฏิบัติงานจริงในชีวิตประจำวันจึงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยประสบการณ์ตนเอง เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนพลศึกษาและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในสังคม

2.4 ด้านความรับผิดชอบ

การจัดการเรียนรู้ในชั้นเตรียม นักเรียนแสดงออกถึงการดูแลเอาใจใส่อุปกรณ์ในการเรียน การเข้าเรียนตรงเวลา การรักษาความสะอาด เสื้อผ้าที่ใส่ในการเรียน เนื่องจากผู้วิจัยได้ปลูกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ซึ่งได้กำหนด กฎเกณฑ์ ให้นักเรียนดูแลอุปกรณ์ในการเรียน การตรงต่อเวลา การช่วยกันดูแลรักษาอุปกรณ์ สนามที่ใช้ในการเรียน สอดคล้องกับพยุ่งศักดิ์ สนเทศ (2530) กล่าวว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนให้นักเรียนโดยการมอบหมายงานให้นักเรียนเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคลรับผิดชอบต่างๆ เช่นการเตรียมอุปกรณ์ การเก็บอุปกรณ์ การทำความสะอาดสนามกีฬาหรือห้องเรียนพลศึกษา นอกจากนี้ ในชั้นอธิบายและฝึกปฏิบัติผู้วิจัยได้สอดแทรกแนวคิดของโคลเบอร์ก โดยให้นักเรียนถึงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายคือการปฏิบัติทักษะให้ได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด เพื่อประโยชน์ของกลุ่ม และเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ และให้รางวัล ครูให้แต่ละกลุ่มแข่งขันกันปฏิบัติทักษะ กลุ่มไหนชนะจะได้รับคำชมเชยจากครูและเพื่อน

2.5 ด้านความมีระเบียบวินัย

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชั้นเตรียมผู้วิจัยได้กำหนดให้นักเรียนเข้าแถวอย่างมีระเบียบอย่างสม่ำเสมอ และในชั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย อธิบายสาธิตและฝึกปฏิบัติ ได้เน้นย้ำให้นักเรียนร่วมทำกิจกรรมอย่างมีระเบียบเรียบร้อย ปฏิบัติตามกฎ กติกา ระเบียบข้อบังคับ ทำให้นักเรียนแสดงออกถึงการร่วมกันฝึกปฏิบัติทักษะด้วยความเป็นระเบียบเรียบร้อย ปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบของกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของของโคลเบอร์ก ที่ว่า นักเรียนจะเกิดการพัฒนาจริยธรรม โดยการใช้การยอมรับของสังคมเป็นเหตุผลในการตัดสินใจ ดังนั้นนักเรียนจะทำตามความเห็นชอบของกลุ่ม ทำตามกฎเกณฑ์ของสังคมหรือตามแบบฉบับของสังคมเพื่อต้องการการยอมรับของกลุ่มหรือสังคม

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถพัฒนาจริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาได้ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนมัธยมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬารักบี้ฟุตบอลแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ครูผู้สอน ควรสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน นักเรียนจะได้รู้สึกเป็นกันเอง ไม่เกร็งในขณะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ
2. การจัดการเรียนรู้ในชั้นพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ชื่อนำไปใช้ควรจะให้กิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและเหมาะสมกับนักเรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา
3. ในชั้นสรุป ครูผู้สอนควรมีการอภิปรายเกี่ยวกับคุณลักษณะ ของความมีน้ำใจนักกีฬา และเน้นย้ำให้นักเรียนแสดงออกถึงความมีน้ำใจนักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแนวคิดการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในชนิดกีฬาประเภทอื่นๆ เช่น กีฬาต่อสู้ กีฬาประเภทบุคคล กีฬาปะทะ กีฬาไม่ปะทะ
2. ควรนำแนวคิดการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา ไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป
3. ควรนำแนวคิดการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา ไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วน เนื่องจากมีความแตกต่างกันทางด้านสังคมเป็นอย่างสูง

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กุลธิดา เหมหาเพชร. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาโดยใช้ทฤษฎีพุทปัญญาเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพลศึกษาของนักเรียนระดับประถมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10*.
- दनัย ดวงภูมเมศร์. (2552). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนากระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับประถมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปิยณัฐ ศรีชะตา. (2557). การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระหว่างการให้ผลย้อนกลับโดยครูกับการใช้สื่อวีดิทัศน์ที่มีต่อทักษะกีฬาบักบี้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED)*, 2, 409 - 420
- พญงค์ดี สนเทศ. (2530). การปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมในการสอนวิชาพลศึกษา. *สารพัฒนาหลักสูตร* 66 (กันยายน 2530): 31-34.
- เลขาธิการสภาการศึกษา,สำนัก. (2549). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *หนังสือรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินทางพลศึกษา*.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักพิมพ์ กรุงเทพมหานคร
- สุขสวัสดิ์ ชนะพาล. (2550). ผลของการฝึกเสริมด้วยโปรแกรมการฝึกความคล่องแคล่วว่องไวที่มีต่อความสามารถในการเลี้ยงลูกฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล อายุ 12-14 ปี. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรเชษฐ์ โชติวรานนท์. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED)*, 3, 544 - 557.
- อภิวัฒน์ จ้วลำหิน. (2553). การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมกีฬาฟุตบอลตามแนวคิดพัฒนาจริยธรรมของโคลเบอร์กเพื่อพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนประถมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Horrock, R.N. (1977) Sportmanship. *Journal of Physical Education and Recreation* 9 (November-Desember 1977): 20-21.
- Mccarthy,J (1987) "Sport Violence : Caveat Vender" *Journal of Physical Education and Recreation*.
- Pape,L.A.,and Mean, L.E. (1963) *A Professionnal Career in Physical Education*. New Jersey: Prentice Hall.
- Purdy, R.T. *The Successful High School Athletic Program*. New Yok: Parker Publishing company.